

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی آزادی رفت و آمد در اسناد بین المللی و نظام حقوقی ایران با تاکید بر مقررات صدور ویزا

محل انتشار:

فصلنامه علمی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دوره 14، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد رضوانی راد

ابوالفضل رنجبری

ناصر رهبر فرش پیرا

خلاصه مقاله:

حق آزادی رفت و آمد از حقوق پایه‌ای و بنیادین انسان‌ها محسوب می‌شود که مورد تاکید و تصریح نظام‌های حقوقی مدرن، کنوانسیونها، اسناد بین‌المللی و حقوق داخلی می‌باشد. مطالعات انجام شده در این مقاله نشان می‌دهد که صدور ویزا به عنوان یکی از اسناد مرتبط با حق آزادی رفت و آمد، در اسناد بین‌المللی و حقوق داخلی از صلاحیت‌های انحصاری دولت‌ها محسوب می‌شود ولی در اسناد منطقه‌ای در خصوص پناهندگان، مهاجرین قانونی، بیماران، ورزشکاران، افراد بی‌تابعت، هنرمندان، محققان، یک مسئولیت تکلیفی محسوب می‌شود لازم است این رویکرد فعلی هم در اسناد بین‌المللی و هم در نظام حقوقی ایران مورد بازنگری قرار بگیرد و حق حاکمیت مطلق کشورها به نفع حق آزادی رفت و آمد انسان‌ها در قلمرو کشورهای دیگر تعدیل شده و صدور ویزا نیز همانند گذرنامه، حق انسان‌ها تلقی بشود و این حق نباید تحت تاثیر روابط سیاسی و دیپلماتیک کشورهای ضایع گردد و بر اساس رویکرد موجود نسبت به ویزا ممکن است بسیاری از افراد بنابه ضرورت‌های علمی، پزشکی دیدار خویشاوندان و امثال آن‌ها به لحاظ نابسامانی روابط دیپلماتیک کشور متبوع آن‌ها با کشور میزبان از اخذ ویزا باز می‌مانند و هدف این مقاله با رویکرد جامع مطالعه و بررسی گروه‌های مهم تاثیرپذیر از حق مذکور و محدودیت‌ها و تسهیلاتی که دولت‌ها در صدور ویزا دارند پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734769>

